

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 8205-09-21

מספר בקשה: 1

בפני כבוד הרשמת שלי רוזמן פרקש

מבקשת י.ל.

נגד

משיב ר.ל.

החלטה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
1. לפניי בקשה לצו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב.
2. המבקשת פתחה ביום 6.9.21, ערב חג ראש השנה, תיק מזונות והגישה בו בקשה לצו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב. המבקשת לא הגישה תביעתה לדמי מזונות עד כה.
3. מבוקשה ניתן לה במעמד צד אחד על-ידי כב' השופטת התורנית אליהו. ביום 9.9.21, הגיש המשיב בקשה לביטול הצו ונקבע מועד לדיון.
4. ניסיון לקדם הסכמות לא צלח ומכאן ההחלטה.
5. מטרת הסעד הזמני הוגדרה בהוראת תקנה 94 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 כהאי ליסנא :
"מטרת הסעד הזמני היא להבטיח זכות לכאורה במהלך ההליך המשפטי ואת קיומו התקין והיעיל של ההליך או את ביצועו הראוי של פסק-הדין".
6. השיקולים העיקריים אותם שוקל בית המשפט בהכרעתו אם להיעתר לבקשה כפי שמורה לנו הוראת תקנה 95 לתקנות הם קיומן של ראיות מספקות לכאורה לקיום עילת תביעה; נחיצות הסעד הזמני, קרי, רכיב ההכבדה שמשמעותו שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק-הדין; האם אין סעד אחר שפגיעתו במשיב קלה יותר משיג את אותה התכלית; תום-לבם של הצדדים; והאם המבקשת לא השתתתה בהגשת הבקשה; אחר זאת יש לבצע השוואת נזקים במסגרת מאזן הנוחות. כידוע, בהתאם לפסיקה אשר נקבעה טרם התקנת התקנות, הרלבנטית גם לאחר התקנתן, בין עוצמתה הלכאורית של עילת התביעה לבין מאזן הנוחות, קיים יחס של מעין "מקבילית כוחות".

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 8205-09-21

7. אשר לרכיב ראיות מספקות לכאורה לקיום עילת תביעה. כאמור, תביעה לדמי מזונות לא הוגשה עד כה וזאת חרף חרף הדין הקבוע בהוראת תקנה 95(ג) לתקנות לפיו, בהתאם למניין הימים, יש להגיש את התביעה עד מחר, 13.9.21, וחרף החלטתי מיום 11.9.21 בבקשה להארכת המועד. לצד זאת, הבקשה הוגשה, כך נטען, על מנת להבטיח דמי מזונות הקטינים ומנימוקי הבקשה ניתן לקבוע כי על פניו קיימות ראיות מספקות לכאורה לקיומה של עילת תביעה, בהינתן שמדובר ב-4 קטינים בגילאים כ-xxx. בהקשר זה יוטעם כי המבקשת xxx. מכאן, נחה דעתי כי הוצגו ראיות מספקות לכאורה לקיומה של עילת תביעה החוצות רף מינימאלי שמתחת לו אין לייתן סעד זמני.
8. אשר לרכיב ההכבדה המהווה כידוע אבן בוחן מרכזית. כידוע, הזכות לצאת מן הארץ הפכה עם כניסתו לתוקף של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, לבעלת מעמד חוקתי על-חוקי. ר' רע"א 7208/93 מאיר וייסגלס נ' מירה וייסגלס, פ"ד מח(4) 529 (1994). עסקין אפוא בסעד דרסטי וקיצוני השמור למקרים מיוחדים הניתן במשורה ורק במקרים שבהם השתכנע בית המשפט שאין מנוס מלתיתו.
9. המבקשת לא טענה, בכתב או בעל-פה, כי קיים חשש ממשי שהמשיב עומד לצאת מן הארץ לצמיתות או לתקופה ממושכת וכי העדרו עלול להכביד באופן ממשי על ביצוע פסק-הדין. בכך לא התמלא הרכיב הקבוע בהוראת תקנה 124(א) לתקנות ודי בכך על מנת להוביל למסקנה שדין הבקשה לצו עיכוב להידחות. כל שטענה המבקשת, כחוט השני, כי המשיב שולט ברכוש ובכספי המשפחה וכי, "קיים חשש אמיתי ומבוסס כי המשיב ייצא מן הארץ ולא תהא אפשרות להבטיח את כלכלתם ורמת החיים הגבוהה של הקטינים והמבקשת", כלשונה. ר' סעיף 36 לבקשה.
10. מכך עולה כי התכלית העומדת בבסיס הבקשה היא, הלכה למעשה, חיוב המשיב בתשלום מידי על חשבון דמי מזונות הקטינים. ברם, דומה כי המבקשת נתפסה לכלל טעות, בסברה כי יש בסעד הארעי שניתן לה כדי להוביל לתוצאה זו, שכן תכליתו של צו עיכוב יציאה מן הארץ היא להבטיח תשלום דמי מזונות ולא להורות על ביצוע תשלום, אשר טרם נפסק, במידי. ר' עמ' 1, שו' 18; עמ' 6, שו' 13-16; עמ' 9, שו' 25; עמ' 10, שו' 26.
11. הכרעה שיפוטית בעניין תשלום מזונות הקטינים, סכומם ומועדי התשלום, איננה יכולה להיעשות במסגרת הדיונית דכאן אלא במסגרת תובענה או בקשה מתאימה. כל שניתן להורות, בהתאם להוראת תקנה 127 לתקנות, הוא שהמשיב ייתן ערובה על מנת להבטיח שובו לישראל, ובמועד שובו, "תוחזר לו הערובה לפי דרישתו". ובמילים אחרות, בהינתן שהמבקשת התנגדה להפקדת ערובה כפי הוראות הדין, ר' עמ' 3, שו' 25-26; עמ' 6, שו' 13-16; עמ' 10, שו' 26, אלא בכפוף למתן הוראה על תשלום מידי לידיה, הוראה שממילא אינה בסמכותי כרשמת, לא מצאתי מה הרבותא במתן הצו ובמה הוא יועיל

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 8205-09-21

להשגת התכלית העומדת לשיטת המבקשת בבסיס הבקשה, היא כאמור תשלום מידי לידיה. ר' סיכומי המבקשת, עמ' 10, שו' 14-31.

12. במצב דברים זה, לא הורם הנטל הקבוע בהוראת תקנה 124(א) לתקנות ודין הצו להתבטל.

13. יוטעם, שלא בכדי לא טענה המבקשת לחשש מפני יציאת המשיב לצמיתות או לתקופה ממושכת, שכן פרנסתו של המשיב, ובהתאמה, של המשפחה כולה, בארה"ב, משם עלתה המשפחה לישראל בשנת 2019. המשיב מחלק את זמנו בין ארה"ב לבין ישראל בתקופות קבועות וידועות מראש מזה כשנתיים וחצי. המשיב העיד כי יצא לארה"ב בחודשים ינואר, מרץ, ויוני ש"ז, וכן כי 3 מהקטינים הצטרפו אליו במהלך הקיץ ושבּו יחדיו כולם לישראל בחודש אוגוסט האחרון. ר' עמ' 2, שו' 14-15; עמ' 6, שו' 28. בכל אותו פרק זמן לא חששה המבקשת שהמשיב לא ישוב לישראל, למצער לא מאז פרץ הסכסוך בחודש מרץ או אפריל ש"ז, ולמצער לא ביום 22.8.21. המשיב מתכנן לשוב לישראל ביום 3.10.21 לחגיגת אאא ולשהות בישראל כחודש וחצי. ר' עמ' 2, שו' 23-24.

14. למען הסר ספק, לא התרשמתי כי המשיב מתכוון להפסיק ולשלם את ההוצאות השוטפות כפי ששילם עד כה. ר' עמ' 9, שו' 17-19; עמ' 10, שו' 1-2.

15. על מנת להשלים את התמונה, יצוין כי לאורך כל בקשתה טענה המבקשת כי המשיב הוא תושב חוץ. לא זו בלבד, המבקשת אף הפנתה להוראת סעיף 4 לחוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה, תשע"ה-2014 וטענה כי הוראות החוק אינן חלות על הצדדים ואין מקום לנקיטת הליך יישוב סכסוך. אלא שבמהלך הדיון באופן שאינו ברור, טענה המבקשת, בשונה מכך, כי המשיב הוא תושב ישראל. ר' עמ' 3, שו' 5.

16. ברם, זאת לא ניתן לקבל. המבקשת היא המשרטטת את גבולות ותחומי הדיון באמצעות המידע העובדתי והמשפטי שמסרה שעל-סמכו ניתן הצו הארעי ולאורו נבחנת הבקשה עד תום.

17. בשורת פסקי-דין נקבע כי עיכוב יציאתו של תושב חוץ הוא אירוע נדיר המוצדק רק במקרה שבו קיימות נסיבות כבדות משקל. נפסק כי במצב דברים שבו אין לתושב החוץ עיסוקים, נכסים, או מקור פרנסה בישראל, אין כל תועלת בעיכוב יציאתו מן הארץ. ר' ע"א 219/64 ש' רוזוב, א' רוזוב אדריכלים בע"מ נ' טוני דודא, פ"ד יח(3) 412 (1964); ע"א 249/69 יאן פרויליך נ' שולמית פרויליך, פ"ד כג(1) 701 (1969); ע"א 703/70 אלברט סומך נ' ג'וליט עוזר ואח', פ"ד כד(2) 799 (1970); ע"א 535/75 עלי אחמד

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 8205-09-21

שכטור נ' נאסר פריזינפור ואח', פ"ד כט(2) 835 (1975); ת"ט (ת"א) 12716-04-17 אמיר גרוס כבירי
נ' עופר אורליצקי, מיום 18.6.17. ר' גם הוראת תקנה 124(ב) לתקנות.

18. עם זאת, ועל מנת שתנוח דעתה של המבקשת, לא ברכיב זה, של שאלת היות המשיב תושב חוץ אם
לאו, כשלעצמו, טמון הקושי. כידוע, קיימת בפסיקה הבחנה בין תושב חוץ שהוא "עובר אורח" או
תייר לבין אזרח ישראלי היוצא ונכנס בשערי המדינה ולא יכול להיות חולק כי המשיב משתייך
לקבוצה השנייה באופן מובהק וכי לו זיקה הדוקה לישראל. מלבד 4 קטינים, למשיב הורים מבוגרים
בישראל ואחות. בנוסף, המשיב חתום על הסכם השכירות של בית המגורים וכן חתום בחשבון האגודה
א, ר' עמ' 9, שו' 3. יתרה מזאת, בעניינינו עסקין במזונות קטינים, סוגיה ייחודית כשלעצמה.

19. אשר לרכיבי העזר אשר עוגנו בהוראת תקנה 95(ד)(3) לתקנות, הם רכיבי תום-הלב ושיהוי. אשר
לשיהוי, הבקשה הוגשה על פניו בשיהוי משמעותי. בהינתן שהמשיב מחלק את זמנו בין ארה"ב
לישראל במשך כשנתיים וחצי; והצדדים נמצאים בסכסוך מזה מספר חודשים, ר' עמ' 6, שו' 26;
והמשיב "כבר מזמן עזב את הבית", כלשון המבקשת, עמ' 6, שו' 34; והצדדים ניהלו מו"מ בניסיון
להשיג הסכמות, ר' סעיף 29 לבקשה; וביום 22.8.21, "החליטה האישה", כלשונה, כי היא לא מסכימה
שהמשיב ישוב להתגורר עמה וארזה את חפציו, ר' סעיף 20 לבקשה; לא ברור מדוע דווקא בערב חג
ראש השנה הוגשה הבקשה. בהקשר זה, כידוע, הפסיקה הכירה בכך שהגשת בקשה בשיהוי יכולה
לשמש ראיה לסתירת טענות המבקשת בדבר חיוניותו ונחיצותו של הסעד, עד כדי דחיית הבקשה
מטעם זה בלבד. ר' רע"א 5240/92 חלמיש חברה ממשלתית נ' אשרז עיבוד נתונים, מיום 17.12.1992.
אשר לרכיב תום-הלב, התרשמתי, בזהירות המתבקשת, כי התנהלות המבקשת נעדרת תום-לב, הן
בקשר עם מועד הגשת הבקשה כפי האמור, והן בקשר עם עמדתה שלפיה תכליתו של הצו להוביל
לחיוב מידי בתשלום על חשבון דמי המזונות. התרשמתי אפוא כי תכלית הבקשה להפעיל על המשיב
לחץ פסול שאותו לא ניתן לאפשר.

20. מאחר שכאמור דינו של הצו להתבטל לאחר שלא הורם הנטל להראות הכבדה בביצוע פסק-הדין
שיינתן, ככל שתוגש תביעה, אין צורך להידרש לרכיב השוואת נזקים.

21. בשאר טענות הצדדים לא מצאתי רלבנטיות לעניינינו, לרבות בקשר עם הסכם השכירות.

22. אשר על כן, צו עיכוב יציאה מן הארץ מבוטל בזאת.

23. לבקשת המבקשת, עיכוב ביצוע החלטה זו עד יום 14.9.21 שעה 17:00.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 8205-09-21

24. ניתנת למבקשת ארכה כמבוקש להגשת תביעה לדמי מזונות עד יום 14.9.21. ככל שלא תוגש, ייסגר התיק.

25. לאחר שהתחשבתי בסוג ההליך, התוצאה, אופי הטענות והתנהלות הצדדים, התוצאה והדיון אשר הוארך שלא לצורך, תישא המבקשת בהוצאות המשיב בסך 4,000 ₪ בתוך 30 ימים, הכל בהתאם להוראת תקנות 53, 151 (ב) ו-153 (ג) לתקנות ותקנה 18 (ג) לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין) התשפ"א-2020.

תשומת לב המזכירות ותפ 15.9.21

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"ב, 12 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.

שלי רוזמן פרקש, רשמת